

I

Tma jako v hrobě, mráz v okna duje,
v světnici teplo u kamen,
v krbu se svítí, stará podřimuje,
děvčata předou měkký len.

„Toč se a vrč, můj kolovrátku!
Ejhle adventu již na krátku,
a blízko, blizoučko Štědrý den!“

(...)

III

Marie, Hana, dvě jmena milá,
panny jak jarní růže květ,
která by z obou milejší byla,
nikdo nemůže rozumět.

(...)

V

Jedna, hlavu zavitou,
košiličky šije,
druhá již tři měsíce
v černé zemi hnije,
ubohá Marie!

Karel Jaromír Erben – *Štědrý den*